

Hooglied (Lied der liederen)

Hooglied 1

(P) De herderin zoekt de Herder en de Herder roept de herderin

1. Het lied der liederen dat vredelievend (van Salomo) is.
2. 'Laat Hem mij kussen met zoenen van Zijn mond, want Uw vurige liefde is beter dan wijn.
3. Omdat de geur van Uw zalvingen uit goede zalfolie bestaat, Uw Naam stort ze uit, daarom houden de maagden van U.
4. Trek mij mee achter U aan, dan zullen wij gerend hebben! Zo bracht de Koning mij in Zijn kamers waar wij in U gejubeld en gestraald zullen hebben! Wij zullen herinneringen aan Uw vurige liefde opgehaald hebben, meer dan aan wijn.' (S)
5. 'Ik ben zwart en prachtig dochters van Jeruzalem, als de tenten van Kedar (het duister), als de dekens van Salomo.
6. Kijk mij er niet op aan dat ik zwart ben, dat de zon mij deze tint gaf, de zonen van mijn moeder waren zonverbrand door mij, (want) ik werd gezalfd als hoedster over de wijngaarden, mijn wijngaard bewaakte ik niet.
7. Zég mij van wie mijn ziel houdt! Waar zult U gehoed hebben? Waar zult U midden op de dag gepauzeerd hebben? Zou ik helemaal vredig (als Salomo) geweest zijn? (Veilig) ingepakt bij de kudde van Uw gabbers?'
8. *'Als u het zelf niet weet allermooiste onder de vrouwen, ga en volg het voetspoor van de schapen en hoed mij juist langs de oever, bij de tenten van de herders. (S)*
9. *Als mijn merrie onder de wagenpaarden van de farao vergeleek ik u, mijn herderin!*
10. *Uw wangen waren heerlijk, uw nek is uitstekend voor een ketting.*
11. *De besten uit de goudhandel zullen wij met zilverbeslag voor u gemaakt hebben!'*
12. 'Terwijl de Koning op Zijn divan is geeft mijn nardusolie haar geur af.
13. Mijn vurige Geliefde is als een zakje mirre voor mij, tussen mijn borsten zal Hij overnacht hebben.
14. Als een zakje met verzoenende Henna is mijn geliefde voor mij, tussen de wijngaarden van de 'bron van mijn geluk'.'
15. 'Kijk, wat bent u prachtig mijn herderin, kijk, wat bent u prachtig met ogen als duiven!'
16. 'Kijk, wat bent u prachtig mijn vurige Geliefde, zó verrukkelijk, hoeveel te meer de weelde van ons bed!
17. Het dakspant van onze huizen is van sterke ceders met dwarsbalken van cipressen!'
2. *'Als een lelie tussen de distels, zo is mijn herderin onder de dochters.'*
3. 'Als de appelboom onder de bomen in het bos zo is mijn vurige Geliefde onder de zonen, in Zijn schaduw geniet ik met volle teugen, ik verbleef er en Zijn vrucht proeft zoet.
4. Hij bracht mij in het wijnhuis en Hij pronkte met mijn liefde.
5. Versterk mij met druivenkoeken, overstelp mij met appels, want ik ben ziek van liefde!
6. Zijn linkerhand is onder mijn hoofd en Zijn rechterhand heeft mij omhelsd.
7. Ik druk u op het hart dochters van Jeruzalem, zoals de uitmuntende gazellen of de krachtige hinds in het veld die u niet opgeschrikt moet hebben, zo zult u deze liefde ook niet opgeschrikt hebben totdat de verlangende toenadering gezocht zal zijn.
8. De stem van mijn vurige Geliefde! Zie Hem! Met grote sprongen komend over de bergen, springend over de heuvels!
9. Mijn vurige Geliefde lijkt wel op een uitmuntende gazelle, op een krachtig jong hert! Zie Hem staan achter onze muur, kijkend door de ramen, door de tralies stralend!
10. Mijn vurige Geliefde reageerde en zei tegen mij:
'Sta zelf op mijn liefste, mijn mooie herderin en kom zelf!'
11. *Want kijk, de winter ging voorbij, de regen trok over en verdween vanzelf.*
12. *Bloesem werd gezien op aarde, de zangtijd brak aan en het geluid van de onderzoekende tortelduif werd op onze aarde gehoord.*
13. *De onrijpe vijg rijpte aan de vijgenboom en de bloesem van de druivenrank gaf geur af, sta op, kom mijn lieve herderin, mijn schone en kom zelf!*
14. *Mijn duif in de rotsspleet, in de schuilplaats van de rotskloof, laat mij uw eigen verschijning zien, laat mij uw eigen stem horen, want bekoorlijk is uw stem en uw uitstraling is prachtig!*
15. *Vang de ondermijnende jackhalzen, de kleine jackhalzen die de wijngaarden vernielen, terwijl onze wijngaarden jonge druiven dragen!'*
16. 'Mijn vurige Geliefde is van mij en ik ben van Hem, Hij weidt te midden van de lelies.'
17. *'Tot op de dag van het weggeblazen zijn, dan vluchtten de duistere schaduwen, draai om, aanschouw uzelf mijn liefste herderin, als een uitmuntende gazelle of een krachtig jong hert op mijn gespleten berg.'*¹

Hooglied 2

1. 'Ik ben een krokus op de vlakte Sharon, een lelie in de vallei.'

¹ 01336 בֶּתֶר Bether als 01335 בֶּתֶר bether; van 01334 in tweeën hakken; deel, stuk, van de delen van een dier, in stukken

gesneden voor een offer, [Bether= "gesplitst"]; Zie Zacharia 14:4,5

Hooglied 3

(P) [De herderin vindt de Herder die komt in de nood, het bed staat klaar](#)

1. 's Nachts op mijn bed verlangde ik vooral naar Hem van wie ik hield, mijn ziel verlangde naar Hem, maar ik vond Hem niet.
2. Nu zal ik opgestaan zijn en de stad rondgegaan zijn, in de straten en op de pleinen zal ik Hem van wie mijn ziel hield gezocht hebben, ik zocht Hem maar vond Hem niet.
3. De wachters die rondgaan in de stad ontmoetten mij: 'Heeft u die Zielsgeliefde van mij gezien?'
4. Nauwelijks was ik de andere kant op gegaan, bij hen vandaan of ik vond deze Zielsgeliefde van mij, ik greep Hem vast en zal Hem niet losgelaten hebben totdat ik Hem bracht in het huis van mijn moeder en in de kamer van mijn ouders!
5. Dit drukte ik op uw hart dochters van Jeruzalem, met beroep op de uitmuntende gazellen en de krachtige hinds in het veld, dat u deze liefde nadrukkelijk niet opwekt totdat de verlangende toenadering gezocht zal zijn.'
6. 'Wie is het Die opkomt vanuit de woestijn als rookkolommen, als reukoffer van bittere mirre met zoete witte wierook, van allerlei geurige poeders van de handelaar?'
7. Kijk Zijn bed, dat van Salomo, (met) zestig krijgers vanuit de krijgers van Israël er rond omheen.
8. Zij hebben allemaal het zwaard vast, toegerust voor de strijd, een man houdt het zwaard aan zijn heup vanwege de vreselijke noodsituatie in die nacht.'
9. 'Een hemelbed werd voor hem gemaakt, koning Salomo, van de bomen uit de witte Libanon.
10. Zijn pilaren waren van zilver gemaakt, zijn bedbodem van goud, zijn roodpurperen matras met in haar midden een patroon van liefde voor de dochters van Jeruzalem.
11. Ga uit en bekijk het dochters van Sion, koning Salomo met de kroon waarmee zijn moeder hem op de dag van zijn bruiloft kroonde, ja op de dag van zijn verheugde hart.'

Hooglied 4

(P) [Liefdesverklaring van de Herder, Hij kondigt Zijn komst aan vanaf de Libanon](#)

1. 'Kijk u bent mooi mijn liefste herderin, kijk u bent mooi, uw ogen zijn als duiven achter uw sluier, uw haar is als een kudde geiten die over de berg Gilead golft.
2. Uw tanden zijn (zo wit) als een geschoren kudde die van de wasplaats terugkwam, allemaal dragen zij tweelingen mee en niemand van hen is kinderloos.
3. Uw lippen zijn als een dieprood koord en de uitspraak van uw woorden is plezierig, als een gesneden granaatappel zijn uw wangen door uw sluier heen.
4. Uw hals is als de toren van David, beschuttend gebouwd met duizend schilden die eraan hangen, allemaal beschermende schilden van krijgers.
5. Uw twee borsten zijn als twee jonge herten, (als) tweelingen van gazellen die tussen de lelies weiden.
6. Tot op de dag van het weggeblazen zijn! Dan vluchtten de duistere schaduwen, dan zal ik zélf naar de bittere mirreberg gekomen zijn en naar de heuvel van witte wierook.
7. U bent prachtig mijn liefste herderin en er is geen smet aan u.

8. Met mij vanaf de witte Libanon bruid! Met mij vanaf de witte Libanon zal mijn komst geweest zijn! Mijn inspectie zal vanaf de top van de Amana (het Hoofd van het verbond) geweest zijn, vanaf de top van de besneeuwd gepunte berg en de Hermon, vanaf de woonplaats van 'de geweldenaars', vanaf mijn bergen met heldere wateren!
9. Heel mijn hart klopt mijn zus! Bruid! Heel mijn hart klopt synchroon om uw ogen! Synchroon, om de ketting om uw hals!
10. Hoezeer straalden uw vurige liefdes uit naar mij mijn zus! Bruid! Hoeveel beter zijn uw vurige liefdes dan wijn! En de geur van uw zalving dan alle specerijen!
11. Als een wanzeef zullen uw lippen geprofeteerd hebben bruid, honing en melk vormen de basis van uw taal en de geur van uw kleding is als de geur van de witte Libanon.
12. Een vergrendelde omsloten tuin mijn zus, bruid! Een berg stenen die een verzegelde bron gesloten houdt.
13. Uw scheuten zijn als een park vol granaatappels met uitmuntende vruchten, verzoenende henna met lavendelnardus.
14. Nardus en krokus (saffraan), calamus en kaneel, met allemaal bomen als wierook, mirre en aloë met alle hoofdspecerijen.
15. Vanuit de Bron van de omsloten tuinen welt levend water op, neerstromend vanaf de witte Libanon.
16. Ontwaak duister Noorden! En kom Zuidenwind! Blaas over mijn tuin! Laten haar specerijen uitgestroomd zijn!'

'Mijn vurige Geliefde zal naar Zijn omsloten tuin gekomen zijn en van haar heerlijke vruchten gegeten hebben.'

Hooglied 5

(P) [De komst van de Herder, bijna de ontmoeting!, Deceptie en mishandeling, de maagden helpen zoeken, de verrassende opname](#)

1. 'Ik kwam naar mijn omsloten tuin, mijn zus, bruid! Verzamelde mijn mirre met mijn balsemspecerijen. Mijn honingraten waren mijn voedsel, met mijn honing. Mijn drank was mijn wijn met mijn melk. Eet burens, drink en word dronken vurige geliefden!'
2. 'Ik ben aan het slapen maar mijn hart is wakker, het geluid van mijn vurige Geliefde die aanklopt!'
3. 'Doe open mijn zus, mijn lieve herderin, mijn onberispelijke, mijn hoofd is bedauwd, mijn lokken zijn nat van de nacht!'
3. 'Ik had mijn eigen nachthemd al uit, hoe erg, zal ik het weer aangedaan hebben? Ik heb ook mijn voeten gewassen, hoe erg, zal ik ze weer vies gemaakt hebben?'
4. Mijn vurige Geliefde stak Zijn hand door een opening en door Hem ging mijn buik onstuimig tekeer in mij.
5. Ik stond op om mijn vurige Geliefde open te doen, mijn handen nog druipend van de mirrezalf, en mijn vingers vol mirre gaven zich over aan de hendel van het slot.
6. Ik deed mijn vurige Geliefde open, maar mijn vurige Geliefde was weg! Mijn ziel begaf het, haar einde was daar! Zijn spreken! Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, ik riep Hem, maar Hij antwoordde mij niet!
7. De wachters kwamen bij mij, al rondgaande in de stad, ze sloegen mij en verwonden mij, zij namen mijn sluier van mij af, de wachters op de muren...

8. Ik druk u op het hart meisjes van Jeruzalem, als u deze vurige Geliefde van mij tegenkomt, waarmee confronteert u Hem dan? Dat ik ziek ben van liefde!’
9. ‘Hoezeer steekt uw vurige Geliefde uit boven enige vurige liefde, allermooiste onder de vrouwen? Hoezeer steekt uw vurige Geliefde uit boven enige vurige liefde dat u ons dit liet zweren?’
10. ‘Mijn vurige Geliefde is stralend en rood (als Edom), uitstekend boven miljoenen!
11. Zijn hoofd is als zuiver goud, Zijn lokken zijn golvend, zwart als de raaf!
12. Zijn ogen zijn als de duiven die zich onder melkachtig stromende beekjes in water baden, ze zitten daar volop te genieten!
13. Zijn wangen zijn als een zaaibed met specerijen, een perk met aromatische kruiden, Zijn lippen zijn als lelies, overlopend van druppelende mirre!
14. Zijn handen zijn als gouden sluiters vol met olijfgroene opalen, Zijn zachte lid als een stralend ivoen tand ingelegd met blauwe saffier!
15. Zijn dijen als marmeren zuilen op een voetstuk van puur goud gefundeerd, Zijn verschijning is als de uitgelezen ceders van de witte Libanon!
16. Zijn smaak is vol zoetigheden, ja alles van Hem is begeerlijk, dat is mijn vurige Geliefde, ja dat is mijn beschermende Vriend dochters van Jeruzalem!’

Hooglied 6

1. ‘Waar ging uw geliefde naartoe, allermooiste onder de vrouwen? Waar richtte uw geliefde Zijn aandacht op? Want wij zullen Hem met u gezocht hebben!’
2. ‘Mijn vurige Geliefde daalde in de omsloten tuin af, naar de zaaibedden met specerijen om de tuinen te verzorgen en de lelies te oogsten.
3. Ik ben van mijn vurige Geliefde en mijn vurige Geliefde is van mij, Hij die de lelies verzorgt.’
4. *‘U bent zo mooi mijn lieve herderin, zó verrukkelijk, prachtig als Jeruzalem, vreeswekkend imposant.*
5. *Uw ogen! Kijk weg van mij, ze daagden mij uit! Uw haar is als een kudde geiten die golvend vanuit Gilead afdaalt.*
6. *Uw tanden zijn als een kudde ooien die net gewassen zijn, ze dragen allemaal tweelingen mee en er is geen kinderloze onder hen.*
7. *Als een granaatappelpart zijn uw wangen achter uw sluier.*
8. *Zestig koninginnen in rep en roer met tachtig bijvrouwen en ontelbaar veel maagden!*
9. *(Maar) de enige echte is zij, mijn duif, mijn onberispelijke! De enige echte voor haar moeder is zij, haar zuiver beproefde is zij voor degene die haar baart. De meisjes zagen haar en de koninginnen zegenden haar, ook de bijvrouwen en zij zullen haar geprezen hebben!’*
10. ‘Wie is het die uitkijkt alsof de dageraad verschijnt? Prachtig als de maan, zuiver als de zon, vreeswekkend imposant?
11. Ik daalde af naar de notentuin om de groene scheuten in het beekdal te zien, om te zien of de wijnrank al bloeide en de granaatbomen bloesemden.
12. Ik was mij er niet van bewust dat mijn ziel zich op de strijdswagens van mijn volk plaatste, vrijwillig...’

Hooglied 7

(P) [Roep van de achterblijvers](#)

1. ‘Keer terug, keer terug vredeachtster! Keer terug, keer terug, dat we uw profetische visioen gezien zullen hebben! Welk visioen via de vredeachtster? Van de dans (of zwakte) van de twee legerkampen.
2. Hoe prachtig gaan uw voetstappen in de sandalen, dochter van de Vorst, de rondingen van uw heupen zijn als juwelen, het handwerk van een zilversmid.
3. Uw navel is als een rond kommetje, de likeur wordt niet gemist, uw buik is als een tarweschoof met rondom een lieboeket.
4. Uw twee borsten zijn als twee reekalfjes, de tweeling van een gazelle.
5. Uw hals is als een ivoen toren, uw ogen zijn als de visvijvers van Chesbon (een handig werktuig) voor de poort Bath Rabbim (dochter van overvloed), als de witte Libanontoren die uitzielt op Damascus.
6. Uw hoofd op u is als de Karmel (fruitboomgaard), en het haar op uw hoofd als roodpurper, de Koning is in haar lokken gevangen.’

(P) [Herder en herderin verklaren elkaar de liefde, het 1000 jarige koninkrijk](#)

7. *‘Hoezeer was u de allermooiste! En hoe liefelijk is uw liefde, wat een weelde!’*
8. *Die gestalte van u leek wel op een palmboom, met uw borsten als haar druiventrossen!*
9. *Mijn belofte was: ‘Ik zal die palmboom beklommen hebben, ik zal mij aan zijn takken vastgehouden hebben, dan zullen uw borsten als druiventrossen aan een klimdruif geweest zijn, dan ruikt úw neus de zoete fruitgeur!’*
10. ‘Dan proeft úw mond de beste wijn! Die gaat uit naar mijn vurige Geliefde! Geheel eendrachtig vloeien mijn lippen over de in slaap gesusten..
11. Ik ben van mijn vurige Geliefde en Zijn verlangen gaat naar mij uit!
12. Kom, mijn vurige Geliefde, dan zullen we het veld ingaan zijn, laat ons tussen de verzoenende Hennaplanten overnachten hebben!
13. Laten we vroeg opgestaan zijn, naar de wijngaarden! Laten we gezien hebben of de wijnstok bloeide! Of de druivenbloesem opengaat en de granaatbomen bloesemden, daar zal ik mijn liefde aan U gegeven hebben!
14. De liefdesappels gaven hun geur af en over onze deuren hangen allemaal voortreffelijke vruchten, nieuwe en ook oude mijn Liefste, die had ik voor U opgeborgen.’

Hooglied 8

1. ‘Wie zou U mij als Broer gegeven hebben? Zuigend aan de borsten van mijn moeder? Dan zou ik U op straat tegengekomen zijn en gekust hebben, en dan zouden ze het mij niet kwalijk genomen hebben...
2. Dan zou ik U meegevoerd hebben en naar het huis van mijn moeder gebracht hebben, U zou mij onderwezen hebben en ik zou U heerlijk geurende wijn te drinken gegeven hebben, van het sap van de granaatappels!

3. Zijn linkerhand is onder mijn hoofd en Zijn rechterhand zal mij omhelsd hebben...
4. Ik druk u op het hart, meisjes van Jeruzalem, waarom zou u deze liefde geprikkeld of opgewekt hebben voordat de verlangende toenadering gezocht zal zijn?

(P) De Herder en herderin komen samen, de herderin werd gebaard

5. Wie is het die opkomt uit de woestijn, leunend op haar Geliefde?

‘Onder de appelboom prikkelde ik u,² daar braken de vliezen van uw moeder, daar konkelde zij van de pijn en bracht zij u voort.’

6. ‘Druk mij als een zegel aan uw hart, als een zegel op uw arm, want haar kracht (Gaza) is als de dood, liefde is zo zwaar als het dodenrijk, hartstochtelijk zijn haar bliksems, vurige vlammen, bliksemend vuur van Jah!
7. Vele wateren zal het niet gelukt zijn om die liefde te blussen, rivieren zullen haar niet weggespoeld hebben, al zou een man alle rijkdom van zijn huishouden voor liefde gegeven hebben... dan nog is dat ontzettend laag van hem.’

8. ‘Ze is als een kleine zus voor ons, ze heeft nog geen borsten, wat zullen we doen met onze zus op de dag dat Hij, het Woord tot haar komt?
9. Als zij een muur zou zijn, dan zullen wij een glanzend zilveren kamp bovenop haar gebouwd hebben! En als zij een deur zou zijn, dan zullen wij die met sterke cederen planken afgesloten hebben!’
10. ‘Nu ben ik een muur en mijn borsten zijn als torens, zo gebeurde het dat ik vrede in Zijn ogen ontmoet!’
11. Salomo had een wijngaard bij ‘de Heer van de overvloedige menigte’, hij gaf de wijngaard aan hoeders, men heeft wel duizend zilverlingen voor haar vrucht meegebracht.
12. *‘Ik heb mijn wijngaard voor ogen, die duizend zijn voor jou Salomo, met tweehonderd voor de hoeders van haar vrucht.’*
13. ‘U die in de omsloten tuinen woont, gabbers luisteren met aandacht naar Uw stem, laat mij ze horen!
14. Vlucht weg mijn vurige Geliefde! Wees als een gazelle of het jong van een hert, als de mannetjesherten op de heerlijk geurende bergen....!’

² Johannes 1:48